

УДК 349.42

ДЕЯКІ ЕЛЕМЕНТИ ПРАВОВІДНОСИН РИБНОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ

**Л.О. СВЯТЧЕНКО, кандидат юридичних наук,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України¹**

У статті досліджується правове регулювання деяких елементів правовідносин у сфері рибного господарства України, а саме рибогосподарських водних об'єктів. У результаті дослідження запропоновано доопрацювання законодавства щодо цього питання для подальшого розвитку досліджуваної галузі господарства.

Рибне господарство, Водний кодекс, водні об'єкти, водні біоресурси, правове регулювання.

Актуальність проблематики, визначеної межами теми статті, пов'язана з тим, що рибне господарство України відіграє значну роль у забезпеченні населення продовольством, а галузей національної економіки – сировиною, а також у відтворенні природних ресурсів і підвищенні зайнятості населення.

Серед науковців у галузі аграрного та екологічного права, які займалися дослідженням окремих питань даної проблематики необхідно виділити таких: В.І. Андрейцев, Г.І. Балюк, А.П. Гетьман, М.В. Краснова, П.В. Мельник, В.Л. Мунтян, Ю.С. Шемшученко, М.В. Шульга та ін.

Метою статті є дослідження правового регулювання деяких елементів правовідносин у сфері рибного господарства України, а саме рибогосподарських водних об'єктів, а також звернення уваги на необхідності доопрацювання законодавства щодо цього питання для подальшого розвитку досліджуваної галузі господарства.

Ведення рибного господарства здійснюється у рибогосподарських водних об'єктах, до яких належать канали, водосховища, озера, ріки, моря, включаючи води континентального шельфу та виключної (морської) економічної зони України та інших держав. Водний кодекс України передбачає можливість обмеження прав водокористувачів в інтересах рибного господарства та водного промислу на тих водних об'єктах держави, які використовуються для промислового добування риби або мають значення.

До рибогосподарських водних об'єктів належать усі поверхневі,

територіальні і внутрішні морські води, які використовуються (можуть використовуватися) для промислового добування, вирощування чи розведення риби та інших об'єктів водного промислу або мають значення для природного відтворення їх запасів, а також виключна (морська) економічна зона та акваторія у межах континентального шельфу України. Перелік промислових ділянок рибогосподарських водних об'єктів (їх частин) визначається Кабінетом Міністрів України.

Рибні та інші водні живі ресурси – це сукупність водних організмів, життя яких постійно або на окремих стадіях розвитку неможливе без перебування (знаходження) у воді [1].

Живі об'єкти рибного господарства – це водні живі ресурси, які використовуються в процесі ведення рибного господарства і здійснення рибальства [2].

Відповідно до ст. 1 Водного кодексу рибогосподарський водний об'єкт – це водний об'єкт (його частина), що використовується для рибогосподарських цілей.

До рибогосподарських водних об'єктів належать: моря із затоками, лиманами та естуаріями; ріки з їхніми додатковими системами (озера, бухти, затоки, канали, гирла, протоки, водосховища, що мають постійний або тимчасовий зв'язок з рікою, плавнями або тимчасовими водними об'єктами, а також всі притоки в межах розповсюдження максимальних паводків ріки); технічні водойми, що використовуються (можуть використовуватись) для розведення, вирощування та вилову водних живих ресурсів або мають значення для відтворення їхніх запасів [3, п. 2].

Рибогосподарські водні об'єкти – озера, річки, моря з лиманами та естуаріями, водосховища, ставки, а також окремі технологічні водойми, які використовуються або можуть використовуватися для розведення, вирощування, відтворення та (або) вилову риби та інших водних живих ресурсів, де господарська діяльність усіх учасників водогосподарського комплексу обмежується в інтересах рибного господарства [4].

Водні живі ресурси – сукупність водних організмів, життя яких (постійно або на окремих стадіях розвитку) неможливе без перебування у воді.

До водних живих ресурсів належать: прісноводні, морські, анадромні риби на всіх стадіях розвитку; круглороті; водні безхребетні, у тому числі молюски головоногі, черевоногі, двостулкові, ракоподібні, черви, голкошкірі, губки, кишковопорожнинні, наземні безхребетні у водній стадії розвитку, інші водні тварини; водорості, вищі водні рослини; інші водні живі ресурси загальнодержавного значення [3].

Водний об'єкт природний або створений штучно – елемент довкілля, у якому зосереджуються води (море, річка, озеро, водосховище, ставок, канал, водоносний горизонт) [5].

Туводні види риби та інших водних живих ресурсів – види риби та інших водних живих ресурсів, які перебували (перебувають) у

рибогосподарському водному об'єкті до початку їх спеціального використання відповідно до Режиму [6].

Риба та інші водні живі ресурси – сукупність організмів, життя яких неможливе без перебування (знаходження) у воді. До водних живих ресурсів належать: прісноводні, морські, анадромні риби на всіх стадіях розвитку, круглороті, морські ссавці, водні безхребетні, у тому числі молюски головоногі, черевоногі, двостулкові, ракоподібні, черв'яки, голкошкірі, губки, кишковопорожнинні, наземні безхребетні у водній стадії розвитку, інші водні тварини, водорості, вищі водні рослини. [6].

8 липня 2011 р. було прийнято Закон України «Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів» який визначає основні засади діяльності та державного регулювання в галузі рибного господарства, збереження та раціонального використання водних біоресурсів, порядок взаємовідносин між органами державної влади, місцевого самоврядування і суб'єктами господарювання, які здійснюють рибогосподарську діяльність у внутрішніх водних об'єктах України, внутрішніх морських водах і територіальному морі, континентальному шельфі, виключній (морській) економічній зоні України та відкритому морі.

Статтею 1 Закону України «Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів» закріплено такі терміни, як водні біоресурси, об'єкти промислу, охорона водних біоресурсів, переробка водних біоресурсів, рибогосподарський водний об'єкт (його частина):

– *водні біоресурси (водні біологічні ресурси)* – сукупність водних організмів (гідробіонтів), життя яких неможливе без перебування (знаходження) у воді. До водних біоресурсів належать прісноводні, морські, анадромні та катадромні риби на всіх стадіях розвитку, круглороті, водні безхребетні, у тому числі молюски, ракоподібні, черви, голкошкірі, губки, кишковопорожнинні, наземні безхребетні у водній стадії розвитку, водорості та інші водні рослини;

– *об'єкти промислу* – водні біоресурси певного виду та біологічного стану, щодо яких здійснюється промисел, вилов, добування, збирання;

– *охорона водних біоресурсів* – система правових, організаційних, економічних, матеріально–технічних, освітніх та інших заходів, спрямованих на збереження, поліпшення умов існування, відтворення і раціонального використання водних біоресурсів, забезпечення виконання юридичними і фізичними особами вимог законодавства;

– *переробка водних біоресурсів* – зміна первинних властивостей гідробіонтів із застосуванням різноманітних способів технологічної обробки (охолодження, заморожування, соління, копчення, сушіння; обробка консервантами, кислотами, лугами чи ферментами, фізико–хімічна, біологічна, термічна обробка, консервування, подрібнення, розбирання тощо);

– *рибогосподарський водний об'єкт (його частина)* – водний об'єкт (його частина), що використовується або може використовуватися для цілей рибного господарства.

До водних біоресурсів належать:

– водні біоресурси, які перебувають в умовах природної волі внутрішніх морських вод, територіального моря, континентального шельфу, виключної (морської) економічної зони, транскордонних вод та внутрішніх рибогосподарських водних об'єктів (їх частин), розташованих на території більш як однієї області та у водах за межами юрисдикції України;

– водні біоресурси, які перебувають у водних об'єктах у межах територій природно-заповідного фонду загальнодержавного значення, а також види, занесені до Червоної книги України [7, ст. 12]

Рибогосподарські водні об'єкти (їх частини) поділяються на рибогосподарські водні об'єкти загальнодержавного та місцевого значення. До рибогосподарських водних об'єктів загальнодержавного значення належать внутрішні морські води і територіальне море (з лиманами та естуаріями), виключна (морська) економічна зона України та поверхневі води (озера, водосховища, річки, канали), що розташовані і використовуються на території більш як однієї області, а також їх притоки всіх порядків.

До рибогосподарських водних об'єктів (їх частин) місцевого значення належать водні об'єкти (озера, річки та їх притоки всіх порядків, водосховища), що розташовані і використовуються у межах однієї області та не належать до водних об'єктів загальнодержавного значення [7, ст. 13].

Водні живі ресурси загальнодержавного значення – це всі водні живі ресурси, які перебувають у стані природної волі за межами штучно створених рибницьких водойм чи споруд, а також ізольованих рибогосподарських водойм, що використовуються для одержання продукції товарного рибництва.

Водні живі ресурси, одержані в результаті ведення товарного рибництва, є власністю підприємств, установ, організацій та громадян, які у передбаченому законодавством порядку здійснювали їх відтворення. Водокористувачі, яким надано в користування рибогосподарські водні об'єкти (їх частини), зобов'язані проводити заходи, що забезпечують поліпшення екологічного стану водних об'єктів і умов відтворення рибних запасів. Об'єктом оподаткування збором за спеціальне використання для потреб рибництва є фактичний обсяг води, необхідної для поповнення водних об'єктів під час розведення риби та інших водних живих ресурсів (у тому числі для поповнення, яке пов'язане із втратами води на фільтрацію та випаровування) [8, ст. 324.3].

На водних об'єктах (їх частинах), які використовуються для промислового добування риби та іншого водного промислу або мають значення

для відтворення їх запасів, права водокористувачів можуть бути обмежені в інтересах рибного господарства та водного промислу.

Перелік промислових ділянок рибогосподарських водних об'єктів (їх частин) визначається Кабінетом Міністрів України.

Водокористувачі, яким надано в користування рибогосподарські водні об'єкти (їх частини), зобов'язані здійснювати заходи, що забезпечують поліпшення екологічного стану водних об'єктів і умов відтворення рибних запасів, а також утримувати в належному санітарному стані прибережні захисні смуги в місцях вилову риби.

Проведення гідромеліоративних робіт у місцях, де перебувають водоплавні птахи, хутрові звірі, а також промисловий вилов риби в місцях, де розводяться бобри і хохулі, здійснюється за погодженням з державними органами рибного і мисливського господарства [9, ст. 68]

Питання щодо користування водами для потреб рибного господарства регулюються не тільки Водним кодексом, ще Земельним кодексом, Податковим кодексом, Законами України «Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів», «Про тваринний світ», постановами Кабінету Міністрів України, зокрема «Про затвердження Тимчасового порядку ведення рибного господарства і здійснення рибальства», нормативними актами Міністерства охорони навколишнього природного середовища та Державного департаменту рибного господарства Міністерства аграрної політики та продовольства України. Останні законодавчо визнані спеціально уповноваженими державними органами у галузі ведення рибного господарства і здійснення рибальства.

Промисел водних живих ресурсів здійснюється згідно з Правилами, Режимми рибальства та іншими вимогами законодавства з питань охорони, використання і відтворення водних живих ресурсів [3, п. 6].

Правилами промислового рибальства в рибогосподарських водних об'єктах України закріплено заборони:

1. Скидати в рибогосподарські водні об'єкти та їхню водоохоронну зону неочищені й не знешкоджені стічні води промислових, комунальних, сільськогосподарських, інших підприємств, а також води від миття транспорту, виробничі, побутові та інші види відходів.

2. Скидати ґрунт, вибраний при проведенні днопоглиблювальних, дноочисних та інших робіт, а також пульпу, що створюється, за межами відведених і позначених місць та не в установлені терміни.

3. Здійснювати в рибогосподарських водних об'єктах вимочування льону, конопель, миття автотранспорту, винної тари, тари з–під ядохімікатів та інших речовин, що негативно впливають на гідрохімічний режим водних об'єктів.

4. Здійснювати заготівлю лісу на берегах рік та їхніх приток, що є місцями нересту цінних видів риб, інших водних живих ресурсів, на відстані менше ніж 1 км від берега, а в районі розміщення рибницьких

заводів і господарств із розведення риб, інших водних організмів – на відстані менше ніж 3 км.

5. Вилучення заборонених, незаконно встановлених знарядь лову та незаконно вилучених водних живих ресурсів без відповідного запису в судновому журналі і без оповіщення державних органів рибоохорони.

6. Знаходитися промисловим, транспортним та іншим суднам у межах заборонених для промислу місцях, за винятком транзитного проходу і проходу фарватером, зупинок біля поселень, для встановлення бакенів і у випадках надзвичайної потреби (шторм, туман, аварія і т.п.).

7. Всюди продаж і скупка водних живих ресурсів (об'єктів промислу) та продукції з них без наявності у продавця документів, що підтверджують законність їх вилучення або придбання.

8. Будь-яке рибальство на новоутворених водосховищах та інших водних об'єктах.

9. Будь-яке рибальство упродовж всього року біля гребель і шлюзів, у районі насосних станцій питного та промислового водопостачання, а також станцій, які перекачують ґрунтові та поверхневі води у водосховища на відстані ближче 500 м, а біля мостів, які охороняються, – у межах відомчих охоронних зон.

10. Займати будь-якими засобами та знаряддями лову водних живих ресурсів більше 2/3 ширини русла річки, струмка або протоки, а також здійснювати одночасне або чергове закидання неводів із протилежних берегів «в замок» і встановлювати ставні знаряддя лову в шаховому порядку.

11. Застосовувати нові знаряддя та засоби лову водних живих ресурсів [3, п. 9].

Забороняється лов: водних живих ресурсів, занесених до Червоної книги України та риби та інших водних живих ресурсів гоном (способом багрення, за допомогою брязкал та бовтання) [3, п. 12]

У порядку загального використання об'єктів тваринного світу громадянам дозволяється безоплатне любительське і спортивне рибальство для особистого споживання (без права реалізації) у визначених відповідно до законодавства водних об'єктах загального користування у межах встановлених законодавством обсягів безоплатного вилову і за умови дотримання встановлених правил рибальства і водокористування. У порядку загального використання здійснюється використання рибних та інших водних живих ресурсів підприємствами, установами, організаціями та громадянами у наукових, культурно-освітніх, виховних та естетичних цілях, якщо при цьому об'єкти тваринного світу не вилучаються, в тому числі тимчасово, із природного середовища, тваринам та середовищу їх існування не завдається шкоди, не порушуються права власників та користувачів природних ресурсів.

На водних об'єктах, наданих в оренду, загальне водокористування допускається на умовах, встановлених водокористувачем, за

погодженням з органом, який надав водний об'єкт в оренду. Водокористувач, який узяв водний об'єкт у користування на умовах оренди, зобов'язаний доводити до відома населення умови водокористування, а також про заборону загального водокористування на водному об'єкті, наданому в оренду. Якщо водокористувачем або відповідною Радою не встановлено таких умов, загальне водокористування визнається дозволеним без обмежень [9, ст. 47].

У порядку *спеціального* використання водних живих ресурсів здійснюються: промислове рибальство; добування водних живих ресурсів для наукових, культурно-освітніх, виховних та естетичних цілей; добування водних живих ресурсів для зариблення, здійснення контрольного вилову, акліматизації рибицтва, утримання і відтворення у неволі чи напіввільних умовах з комерційною та іншими цілями; регулювання чисельності водних живих ресурсів з метою запобігання шкоди навколишньому природному середовищу і рибному господарству; любительське і спортивне рибальство, що здійснюється поза межами визначених для цих цілей водойм (їх ділянок) загального користування.

Спеціальне водокористування – це забір води з водних об'єктів із застосуванням споруд або технічних пристроїв для наповнення і поповнення витрат з ставів і водосховищ на випаровування і фільтрацію та скидання забруднюючих речовин у водні об'єкти, при пуску води з ставу, водосховища. Спеціальне водокористування здійснюється на підставі дозволу. Дозвіл на спеціальне водокористування видається: державними органами охорони навколишнього природного середовища – у разі використання води водних об'єктів загальнодержавного значення, та обласною радою за погодженням з державним органом охорони навколишнього природного середовища – у разі використання води водних об'єктів місцевого значення [9, ст. 49]. Видача дозволу на забір води здійснюється за клопотанням водокористувача з обґрунтуванням потреби у воді, погодженням з державними органами водного господарства, на скид забруднюючих речовин на підставі розробленого по замовленню орендаря проекту гранично допустимих скидів стічних вод. У дозволі на спеціальне водокористування встановлюються ліміт забору води, ліміт використання води та ліміт скидання забруднюючих речовин. У разі настання маловоддя ці ліміти можуть бути зменшені спеціально уповноваженими державними органами без коригування дозволу на спеціальне водокористування. Спеціальне водокористування є платним. Суб'єкти господарської діяльності, які мають в оренді водні об'єкти та використовують воду для потреб рибицтва є платниками збору за спеціальне використання води. Порядок справляння збору за спеціальне використання води регулюється положеннями Податкового Кодексу [10, р. XIV]. Для потреб рибицтва об'єктом оподаткування є фактичний обсяг води, необхідний для поповнення водних об'єктів під час розведення риби та інших водних живих ресурсів (у т.ч. для поповнення, яке пов'язане із

втратами води на фільтрацію та випаровування). Ставки збору для потреб рибицтва становлять: 27,52 грн за 10 000 куб.м. поверхневої води; 33,09 грн. за 10 000 куб.м. підземної води. За відсутності у водокористувача дозволу зі встановленим в ньому лімітами використання води збір справляється за весь обсяг використаної води, що підлягає оплаті, як за понадлімітне використання (тобто у 5-кратному розмірі). У разі якщо протягом шести місяців платник не сплачував збір або сплачував його в неповному обсязі, орган державної податкової служби подає інформацію про такого платника збору до органу, що видав дозвіл на спеціальне водокористування, для скасування такого дозволу. Декларації подаються платниками органам ДПС за місцем податкової реєстрації у строки, визначені для квартального податкового (звітного) періоду, тобто протягом 40 календарних днів, що настають за останнім календарним днем звітного кварталу. Сплачується збір протягом 10 календарних днів, що настають за останнім днем граничного строку для подання декларації.

Контроль за використанням водних живих ресурсів у рибогосподарських водних об'єктах України здійснюється державними органами рибоохорони та іншими уповноваженими на це державними органами [3, п. 4].

Відповідно до Закону України «Про рибне господарство, промислове рибацтво та охорону водних біоресурсів» здійснюється державний моніторинг і ведеться державний облік та державного кадастру водних біоресурсів і рибогосподарських водних об'єктів

Державний облік, державний моніторинг, державний кадастр водних біоресурсів, а також державний облік та державний реєстр рибогосподарських водних об'єктів (їх частин) ведуться центральним органом виконавчої влади у галузі рибного господарства з метою визначення сучасного стану, планування, організації і здійснення заходів щодо охорони водних біоресурсів, їх раціонального використання та відтворення.

Державний моніторинг водних біоресурсів здійснюється з метою забезпечення сталого використання водних біоресурсів та недопущення їх виснаження.

Державний кадастр водних біоресурсів є складовою частиною державного кадастру тваринного світу і ведеться відповідно до законодавства.

Результатом ведення державного обліку рибогосподарських водних об'єктів (їх частин) є створення відповідного реєстру. Державний реєстр рибогосподарських водних об'єктів (їх частин) ведеться центральним органом виконавчої влади у галузі рибного господарства в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Державний облік водних біоресурсів здійснюється шляхом наукових досліджень, пов'язаних з визначенням чисельності водних біоресурсів у

рибогосподарських водних об'єктах, а також контролю за одержанням достовірної інформації про обсяги їх використання, загибелі або знищення.

Фінансування робіт з ведення державного обліку, державного моніторингу, державного кадастру водних біоресурсів, а також державного обліку та державного реєстру рибогосподарських водних об'єктів (їх частин) здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України.

Під час розвідки та видобування корисних копалин, користування надрами континентального шельфу, створення на ньому штучних островів, установок та інших споруд обов'язково вживаються заходи щодо охорони водних біоресурсів та рибогосподарських водних об'єктів (їх частин).

На рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах), що становлять особливу цінність для охорони і відтворення водних біоресурсів, права користувачів природних ресурсів можуть обмежуватися відповідно до закону.

Для рибогосподарських водних об'єктів встановлюються екологічні нормативи якості води. Зазначені нормативи розробляються і встановлюються відповідно до законодавства.

За забруднення водних об'єктів наднормативними скидами забруднюючих речовин забруднювач несе відповідальність відповідно до закону.

Рівень води в рибогосподарських водних об'єктах має бути достатнім для забезпечення природного відтворення та життєдіяльності гідробіонтів. Підвищення або зниження рівня води у водних об'єктах погоджується з центральним органом виконавчої влади у галузі рибного господарства. [7, ст. 17].

Статтею 5 Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» закріплено об'єкти правової охорони навколишнього природного середовища. Державній охороні і регулюванню використання на території України підлягають: навколишнє природне середовище як сукупність природних і природно-соціальних умов та процесів, природні ресурси, як залучені у господарський обіг, так і невикористовувані в народному господарстві у даний період (земля, надра, води, атмосферне повітря, ліс та інша рослинність, тваринний світ), ландшафти та інші природні комплекси [11, ст. 5].

Підбиваючи підсумки, вважаємо за необхідне внести доповнення до Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» до ч. 1 ст. 5 зазначеного Закону, а саме після слів «... тваринний світ» доповнити словами «водні живі ресурси» та викласти ч. 1 ст. 5 Закону у наступній редакції: «Державній охороні і регулюванню використання на території України підлягають: навколишнє природне середовище як сукупність природних і природно-соціальних умов та процесів, природні ресурси, як залучені в господарський обіг, так і невикористовувані в

народному господарстві в даний період (земля, надра, води, атмосферне повітря, ліс та інша рослинність, тваринний світ, водні живі ресурси), ландшафти та інші природні комплекси».

Список літератури:

1. Про затвердження Інструкції про порядок обчислення та внесення платежів за спеціальне використання рибних та інших водних живих ресурсів : Наказ Державного агентства рибного господарства України, Міністерства економіки України, Міністерства фінансів України, Міністерства екологічної безпеки України, Державної податкової адміністрації від 24 грудня 1999 р. № 167/156/299/300/650 : [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.rada.gov.ua>
2. Про затвердження Тимчасового порядку ведення рибного господарства і здійснення рибальства : Постанова Кабінету Міністрів України від 28 вересня 1996 р. № 1192 // Офіційний сайт Кабінету Міністрів України : [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kmu.gov.ua>
3. Про затвердження Правил промислового рибальства в рибогосподарських водних об'єктах України : Наказ Державного агентства рибного господарства України від 18 березня 1999 р. № 33, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 25 травня 1999 р. за № 326/3619 : [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.rada.gov.ua>
4. Про затвердження Інструкції про порядок здійснення штучного розведення, вирощування риби, інших водних живих ресурсів та їх використання в спеціальних товарних рибних господарствах : Наказ Державного комітету рибного господарства України від 15 січня 2008 р. № 4, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 28 січня 2008 р. за № 64/14755 : [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.rada.gov.ua>
5. Про затвердження Методики розрахунку збитків, заподіяних рибному господарству внаслідок порушень правил рибальства та охорони водних живих ресурсів : Наказ Міністерства аграрної політики та продовольства України, Міністерство охорони навколишнього природного середовища України від 12 липня 2004 р. № 248/273 : [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.rada.gov.ua>
6. Про затвердження Режиму спеціального промислового рибальства в басейні Азовського моря у 2011 році : Наказ Державного агентства рибного господарства України від 24 січня 2001 р. № 51, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 12 березня 2011 р. за № 302/19040 : [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.rada.gov.ua>
7. Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів : Закон України від 8 липня 2011 р. № 3677–VI : [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.rada.gov.ua>
8. Податковий кодекс України від 2 грудня 2010 року № 2755–VI // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2011. – № 13–14, № 15–16, № 17. – Ст.112.
9. Водний кодекс України від 6 червня 1995 р. № 213/95–ВР // Відомості Верховної Ради України (ВВР). –1995. – № 24. – Ст. 189.

10. Про затвердження Інструкції про порядок проведення робіт, пов'язаних з відтворенням водних живих ресурсів : Наказ Державного агентства рибного господарства України від 21 вересня 1998 р. № 126 : [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.rada.gov.ua>

11. Про охорону навколишнього природного середовища : Закон України від 25 червня 1991 р. №1264–XII // Офіційний сайт Верховної Ради України : [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.rada.gov.ua>

В статье исследуется правовое регулирование некоторых элементов правоотношений в сфере рыбного хозяйства Украины, а именно рыбохозяйственных водных объектов. В результате исследования предложена доработка законодательства по этому вопросу для дальнейшего развития исследуемой отрасли хозяйства.

Рыбное хозяйство, Водный кодекс, водные объекты, водные биоресурсы, правовое регулирование.

Legal regulation of some elements of legal relationships in the sphere of fish industry of Ukraine is investigated in the article, namely fish industry water objects. Revision of legislation in the question for further development of the studied sector of industry was proposed as the result.

Fish industry, Water code, water objects, water bioresources, legal regulation.